

1.

Republikens Presidents skrivelse till Ålands landsting angående landstingets bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av den av Riksdagen antagna lagen om godkännande av vissa stadganden i det mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark den 18 juli 1955 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

JUSTITIEMINISTERIET

Helsingfors,

den 27 april 1956.

Till Ålands landstings talmanskonferens.

D. N:o 54/56 Oik.min.1956.

Landstingets talmanskonferens till kännedom meddelas härmed, att Republikens President vid föredragning från justitieministeriet den 20 april 1956 beslutat anmoda landshövdingen i landskapet Åland att i det avseende 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland avser till landstinget överlämna här i avskrift bifogade framställning. Ytterligare meddelas, att den i 19 § 3 mom. regeringsformen stadgade terminen utgår den 29 juni 1956.

f. justitieminister

Vilho Väyrynen

Tillförordnad föredragande

Kurt Westerholm

Republiken s Presidentskrivelse till Ålands Landsting angående Landstingets bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av den av Riksdagen antagna lagen om godkännande av vissa stadganden i det mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark den 18 juli 1955 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 bör Landstinget giva sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för såvitt i fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelse från stadgandena i självstyrelselagen. I ovannämnda överenskommelses 2 artikel stadgas, att överenskommelsen skall tillämpas även på kommunalskatt såvitt den avser arv och testamente ävensom fattigprocent, på vilka rättsområden Landstinget för landskapets vidkommande enligt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen har lagstiftningsrätt. På grund härav erfordras Landstingets bifall till lagens ikraftträdande i dessa delar inom landskapet.

Med hänvisning till det ovan sagda samt med meddelande, att Riksdagens skrivelse i ärendet torde återställas samtidigt med Landstingets svar ävensom att den i

19 § 3 mom. regeringsformen stadgade tiden för lagens stadfästade utgår den 29 juni 1956, överlämnas härmed till Landstinget Riksdagens ovannämnda svar på Regeringens proposition n:o 104 (1955 Rd.), innehållande sago överenskommelse, samt föreslås i stöd av 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland,

att Landstinget måtte giva sitt bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av lagen om godkännande av vissa stadgar den i det mellan Republikens Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, till den del, fördraget innehåller stadganden, som innebära avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 27 april 1956.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

M. K. K.

T.f.justitieminister

Vilho Väyrynen

Vilho Väyrynen

19 § 3 mom. regeringsformen stadgade tiden för lagens stadfästade utgår den 29 juni 1956, överlämnas härmed till Landstinget Riksdagens ovannämnda svar på Regeringens proposition n:o 104 (1955 Rd.), innehållande sagda överenskommelse, samt föreslås i stöd av 11 § 2 mom.

19 punkten självstyrelselagen för Åland,

att Landstinget måtte giva sitt bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av lagen om godkännande av vissa stadganden i det mellan Republikens Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, till den del, fördraget innehåller stadganden, som innebära avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 27 april 1956.

Republiken s P r e s i d e n t

M. K. K. K.

T.f. justitieminister

Vilho Väyrynen

Vilho Väyrynen

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Till 1955 års Riksdag har överlämnats Regeringens proposition N:o 104 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, och har nu församlade Riksdag, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 1, beslutat

godkänna de stadganden och be-lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Köpenhamn den 18 juli 1955 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

skap skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 mars 1956.

i d e n t s

angående

idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Översättning.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Republiken Finland och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens chargé d'affaires ad interim i Köpenhamn, ambassadsekreteraren Åke Ossian Gunnar Backström, och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin stats- och utrikesminister Hans Christian Svane Hansen, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap efter finska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks del likväl icke Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Danmark avgift för arv och därmed jämförligt fång (arveavgift);

beträffande Finland arvsskatt och kommunalskatt, såvitt den avser arv och testamente, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas på alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Finland eller

3096/56

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republiken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

Kongeriget Danmark og Republiken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin stats- og udenrigsminister Hans Christian Svane Hansen, og

Republikken Finlands Præsident:

Republikkens chargé d'affaires a. i. i København, ambassadsekreterær Åke Ossian Gunnar Backström,

som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler efter danske og finske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

For Danmarks vedkommende afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveavgift),

for Finlands vedkommende arvsskatt og kommunalskatt, for så vidt den angår arv såvel legal som testamentarisk samt fattigprocent.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af dødsfald pålagt skat af arvemidler, som efter under-

Vilho Väyrynen

3096/56

075

i d e n t s

angående

Idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåten-

elselagen

tinget giva

ed främan-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

tamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå på kvarlåtenskap i dess helhet eller på arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, vari inbegripas gruvor och andra naturtillgångar, beskattas allenast i den stat, där förmögenheten är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier, ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå, i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hän-syn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne vid sin död hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gäld, vilken hänför sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, på samma egendom eller på annan egendom, som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu

tegnelsen af denne överenskomst påläggas i Danmark eller Finland, hvad enten skatterne svares af arvemidlerne i deres helhet eller af de enkelta arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskat-

sagts avräknas på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom, som ifrågavarande stat äger rätt att beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

På fideikommissegendom avräknas likväl endast den gäld, för vilken denna egendom häftar eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla:

Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den, som träffats av dubbelbeskattningen, göra erinringar härom hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 skall anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat er-

ningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskattningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskattningsretten.

I fideikommisrisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskattningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde följande:

Afgiften må højest beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskattningsområde.

Artikel 7.

Denne overenskomst berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningsretten hjemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskattningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskattning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskattningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses

i d e n t s

angående

idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

forderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöi kännedom om dubbelbeskattning.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal, som uppgjorts i tvenne original exemplar, på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit på eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det icke uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i de fall, då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Köpenhamn den 18 juli 1955.

Åke Backström.

H. C. Hansen.

indsigelsen for begrundet, træffer sidst nævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatningen.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst, som er affattet i to originaleksemplarer i det danske og det finske sprog, hvilke to eksemplarer har samme gyldighed, skal ratificeres og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arvelader eller testator afgår ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at overenskomsten fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede underteget denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i København den 18. juli 1955.

H. C. Hansen.

Åke Backström.

Vilho Väyrynen

i d e n t s
angående

idande i
lagen an-
issa stad-
Finland

juli 1955
av dubbel-
kvarlåtens-

elselagen
tinget giva
ed främman-
för så-
ra upphä-
stadgandena

ses 2 ar-
mpas även
tamente
dstinget

3 punkten
nd härav
tträdande

med medde-
e återstäl-
t den i

1956 Rd. — Riksd. svar. — Prop. N:o 104 (1955 Rd.).

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Till 1955 års Riksdag har överlämnats Regeringens proposition N:o 104 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, och har nu församlade Riksdag, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 1, beslutat

godkänna de stadganden och be-

lag: Därjämte har Riksdagen antagit följande

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Köpenhamn den 18 juli 1955 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

skap skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 mars 1956.

Vilho Väyrynen

i d e n t s

angående

idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Översättning.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Republiken Finland och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens chargé d'affaires ad interim i Köpenhamn, ambassadsekreteraren Åke Ossian Gunnar Backström, och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin stats- och utrikesminister Hans Christian Svane Hansen, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap efter finska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks del likväl icke Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Danmark avgift för arv och därmed jämförligt fång (arveavgift);

beträffande Finland arvsskatt och kommunalskatt, såvitt den avser arv och testamente, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas på alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Finland eller

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

Kongeriget Danmark og Republikken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin stats- og udenrigsminister Hans Christian Svane Hansen, og

Republikken Finlands Præsident:

Republikkens chargé d'affaires a. i. i København, ambassadesekretær Åke Ossian Gunnar Backström, som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behörig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler efter danske og finske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

For Danmarks vedkommende afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveavgift),

for Finlands vedkommende arvsskatt og kommunalskatt, for så vidt den angår arv såvel legal som testamentarisk samt fattigprocent.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af dødsfald pålagt skat af arvemidler, som efter under-

i d e n t s

angående

idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

tamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå på kvarlåtenskap i dess helhet eller på arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, vari inbegripas gruvor och andra naturtillgångar, beskattas allenast i den stat, där förmögenheten är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier, ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå, i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hän-syn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne vid sin död hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gäld, vilken hänförs sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, på samma egendom eller på annan egendom, som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu

tegnelsen af denne överenskomst pålægges i Danmark eller Finland, hvad enten skatterne svares af arvemidlerne i deras helhet eller af de enkelta arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskatt-

sagts avräknas på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom, som ifrågavarande stat äger rätt att beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

På fideikommisssegendom avräknas likväl endast den gäld, för vilken denna egendom häftar eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla:

Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den, som träffats av dubbelbeskattningen, göra erinringar härom hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 skall anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat er-

ningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskattningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskattningsretten.

I fideikommissarisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskattningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde følgende:

Afgiften må højst beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskattingsområde.

Artikel 7.

Denne overenskomst berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningsretten hjemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskattningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskattning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskattningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses

i d e n t s

angående

idande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

tamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

forderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöill kännedom om dubbelbeskattning.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal, som uppgjorts i tvenne originalexemplar, på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit på eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det icke uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i de fall, då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Köpenhamn den 18 juli 1955.

Åke Backström.

H. C. Hansen.

indsigelsen för begundet, træffer sidstnævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatningen.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst, som er affattet i to originaleksemplarer i det danske og det finske sprog, hvilke to eksemplarer har samme gyldighed, skal ratificeres og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arvelader eller testator afgår ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, sålænge den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iakttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at overenskomsten fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede underteget denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i København den 18. juli 1955.

H. C. Hansen.

Åke Backström.

i d e n t s

angående

Edande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

ttträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Till 1955 års Riksdag har överlämnats Regeringens proposition N:o 104 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, och har nu församlade Riksdag, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 1, beslutat

stämmelser i det den 18 juli 1955 i Köpenhamn mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, som kräva Riksdagens samtycke.

Därjämte har Riksdagen antagit följande lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Köpenhamn den 18 juli 1955 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

skap skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 mars 1956.

i d e n t s
angående

idande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

tträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

Översättning.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Republiken Finland och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens chargé d'affaires ad interim i Köpenhamn, ambassadsekreteraren Åke Ossian Gunnar Backström, och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin stats- och utrikesminister Hans Christian Svane Hansen, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap efter finska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks del likväl icke Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Danmark avgift för arv och därmed jämförligt fång (arveavgift);

beträffande Finland arvsskatt och kommunalskatt, såvitt den avser arv och testamente, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas på alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Finland eller

3096/56

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

Kongeriget Danmark og Republikken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin stats- og udenrigsminister Hans Christian Svane Hansen, og

Republikken Finlands Præsident:

Republikkens chargé d'affaires a. i. i København, ambassadesekretær Åke Ossian Gunnar Backström,

som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler efter danske og finske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

For Danmarks vedkommende afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveavgift),

for Finlands vedkommende arvsskatt og kommunalskatt, for så vidt den angår arv såvel legal som testamentarisk samt fattigprocent.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af dødsfald pålagt skat af arvemidler, som efter under-

075

i d e n t s
angående

idande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåten-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

testamente

dstinget

3 punkten

nd härav

ttträdande

med medde-

le återstäl-

t den i

Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå på kvarlåtenskap i dess helhet eller på arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, vari inbegripas gruvor och andra naturtillgångar, beskattas allenast i den stat, där förmögenheten är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier, ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå, i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne vid sin död hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gäld, vilken hänför sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, på samma egendom eller på annan egendom, som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu

tegnelsen af denne överenskomst påläggas i Danmark eller Finland, hvad enten skatterne svares af arvemidlerne i deres helhet eller af de enkelta arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskat-

sagts avräknas på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom, som ifrågavarande stat äger rätt att beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

På fideikommisssegendom avräknas likväl endast den gäld, för vilken denna egendom häftar eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla:

Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den, som träffats av dubbelbeskattningen, göra erinringar härom hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 skall anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat er-

ningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskattningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskattningsretten.

I fideikommissarisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskatningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde følgende:

Afgiften må højest beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskatningsområde.

Artikel 7.

Denne overenskomst berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskatningsretten hjemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskatningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskatning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskatningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses

i d e n t s

angående

äldande i

lagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

nd härav

ttträdande

med medde-

e återstäl-

t den i

forderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöi kännedom om dubbelbeskattning.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal, som uppgjorts i tvenne originalexemplar, på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit på eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det icke uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i de fall, då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Köpenhamn den 18 juli 1955.

Åke Backström.

H. C. Hansen.

indsigelsen for begrundet, træffer sidstnævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst, som er affattet i to originaleksemplarer i det danske og det finske sprog, hvilke to eksemplarer har samme gyldighed, skal ratificeres og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arvelader eller testator afgår ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, sålænge den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at overenskomsten fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede underteget denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i København den 18. juli 1955.

H. C. Hansen.

Åke Backström.

i d e n t s
angående

idande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåten-

elselagen

tinget giva

ed främman-

, för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

adstinget

3 punkten

nd härav

ttträdande

med medde-

le återstäl-

t den i

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Till 1955 års Riksdag har överlämnats Regeringens proposition N:o 104 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, och har nu församlade Riksdag, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 1, beslutat

godkänna de stadganden och be-

stämmelser i det den 18 juli 1955 i Köpenhamn mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, som kräva Riksdagens samtycke.

Därjämte har Riksdagen antagit följande lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Köpenhamn den 18 juli 1955 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

skap skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 mars 1956.

i d e n t s
angående

idande i
dagen an-
issa stad-
Finland

juli 1955
av dubbel-
kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

, för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

stamente

dstinget

3 punkten

and härav

ttträdande

med medde-

le återstäl-

st den i

Översättning.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Republiken Finland och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens chargé d'affaires ad interim i Köpenhamn, ambassadsekreteraren Åke Ossian Gunnar Backström, och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin stats- och utrikesminister Hans Christian Svane Hansen, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap efter finska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks del likväl icke Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Danmark avgift för arv och därmed jämförligt fång (arveavgift);

beträffande Finland arvsskatt och kommunalskatt, såvitt den avser arv och testamente, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas på alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Finland eller

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

Kongeriget Danmark og Republikken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin stats- og udenrigsminister Hans Christian Svane Hansen, og

Republikken Finlands Præsident:

Republikkens chargé d'affaires a. i. i København, ambassadeseeret Åke Ossian Gunnar Backström, som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behörig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler efter danske og finske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

For Danmarks vedkommende afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveavgift),

for Finlands vedkommende arvsskatt og kommunalskatt, for så vidt den angår arv såvel legal som testamentarisk samt fattigprocent.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af dødsfald pålagt skat af arvemidler, som efter under-

i d e n t s

angående

äldande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

, för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

testamente

ndstinget

3 punkten

and härav

tträdande

med medde-

le återstäl-

t den i

Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå på kvarlåtenskap i dess helhet eller på arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, vari inbegripas gruvor och andra naturtillgångar, beskattas allenast i den stat, där förmögenheten är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier, ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå, i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hän syn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne vid sin död hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gäld, vilken hänför sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, på samma egendom eller på annan egendom, som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu

tegnelsen af denne överenskomst pålægges i Danmark eller Finland, hvad enten skatterne svares af arvemidlerne i deres helhet eller af de enkelte arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskat-

sagts avräknas på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom, som ifrågavarande stat äger rätt att beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

På fideikommissiegendom avräknas likväl endast den gäld, för vilken denna egendom häftar eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla:

Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den, som träffats av dubbelbeskattningen, göra erinringar härom hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 skall anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat er-

ningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskattningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskattningsretten.

I fideikommissarisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskattningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde følgende:

Afgiften må højest beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskattningsområde.

Artikel 7.

Denne overenskomst berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningsretten hjemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskattningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskattning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskattningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses

i d e n t s
angående

äldande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

, för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

mpas även

testamente

ndstinget

, 3 punkten

and härav

ttträdande

med medde-

le återstäl-

tt den i

forderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöi kännedom om dubbelbeskattning.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal, som uppgjorts i tvenne originalexemplar, på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlåtare eller testator avlidit på eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det icke uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i de fall, då arvlåtaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Köpenhamn den 18 juli 1955.

Ake Backström.

H. C. Hansen.

indsigelsen för begärandet, träffer sidst-nævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatningen.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst, som er affattet i to originaleksemplarer i det danske og det finske sprog, hvilke to eksemplarer har samme gyldighed, skal ratificeres og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arvelader eller testator afgår ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, sålænge den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at overenskomsten fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede underteget denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i København den 18. juli 1955.

H. C. Hansen.

Ake Backström.

i d e n t s
angående

ä d a n d e i

d a g e n a n-

i s s a s t a d-

F i n l a n d

j u l i 1955

a v d u b b e l-

k v a r l å t e n-

e l s e l a g e n

t i n g e t g i v a

e d f r ä m m a n-

, f ö r s å-

r a u p p h å-

s t a d g a n d e n a

l s e s 2 a r-

ä m p a s ä v e n

s t a m e n t e

n d s t i n g e t

, 3 p u n k t e n

a n d h ä r a v

f t t r ä d a n d e

m e d m e d d e-

l e å t e r s t ä l-

t t d e n i

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Till 1955 års Riksdag har överlämnats Regeringens proposition N:o 104 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, och har nu församlade Riksdag, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 1, beslutat

stämmelser i det den 18 juli 1955 i Köpenhamn mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, som kräva Riksdagens samtycke.

godkänna de stadganden och be- Därför har Riksdagen antagit följande lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Köpenhamn den 18 juli 1955 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

skap skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 23 mars 1956.

3096/56

i d e n t s
angående

adande i

dagen an-

issa stad-

Finland

juli 1955

av dubbel-

kvarlåtens-

elselagen

tinget giva

ed främman-

, för så-

ra upphä-

stadgandena

ses 2 ar-

Empas även

stamente

ndstinget

. 3 punkten

and härav

ftträdande

med medde-

le återstäl-

las samtidigt med Landstingets svar ävensom att den i

Översättning.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Republiken Finland och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens chargé d'affaires ad interim i Köpenhamn, ambassadsekreteraren Åke Ossian Gunnar Backström, och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin stats- och utrikesminister Hans Christian Svane Hansen, vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap efter finska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks del likväl icke Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Danmark avgift för arv och därmed jämförligt fång (arveavgift);

beträffande Finland arvsskatt och kommunalskatt, såvitt den avser arv och testamente, ävensom fattigprocent.

Avtalet skall även tillämpas på alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Finland eller

3096/56

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

Kongeriget Danmark og Republikken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin stats- og udenrigsminister Hans Christian Svane Hansen, og

Republikken Finlands Præsident:

Republikkens chargé d'affaires a. i. i København, ambassadesekretær Åke Ossian Gunnar Backström, som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behörig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler efter danske og finske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

For Danmarks vedkommende afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveavgift),

for Finlands vedkommende arvsskatt og kommunalskatt, for så vidt den angår arv såvel legal som testamentarisk samt fattigprocent.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af dødsfald pålagt skat af arvemidler, som efter under-

075

i d e n t s

angående

ä d a n d e i

d a g e n a n-

i s s a s t a d-

F i n l a n d

j u l i 1955

a v d u b b e l-

k v a r l ä t e n-

e l s e l a g e n

t i n g e t g i v a

e d f r ä m m a n-

, f ö r s å-

r a u p p h ä-

s t a d g a n d e n a

l s e s 2 a r-

E m p a s ä v e n

s t a m e n t e

n d s t i n g e t

. 3 p u n k t e n

a n d h ä r a v

f t t r ä d a n d e

m e d m e d d e-

l e ä t e r s t ä l-

l a s s a n t i d i g t m e d L a n d s t i n g e t s s v a r ä v e n s o m a t t d e n i

Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå på kvarlåtenskap i dess helhet eller på arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, vari inbegripas gruvor och andra naturtillgångar, beskattas allenast i den stat, där förmögenheten är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier, ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå, i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt, eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hän-syn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne vid sin död hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gäld, vilken hänförs sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3 eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger rätt att beskatta den ifrågavarande egendomen, på samma egendom eller på annan egendom, som den staten äger rätt att beskatta. Annan gäld än nu

tegnelsen af denne överenskomst pålægges i Danmark eller Finland, hvad enten skatterna svares af arvemidlerne i deres helhet eller af de enkelte arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskat-

sagts avräknas på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom, som ifrågavarande stat äger rätt att beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet på egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

På fideikommissiegendom avräknas likväl endast den gäld, för vilken denna egendom häftar eller för vilken den utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla:

Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått, därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den, som träffats av dubbelbeskattningen, göra erinringar härom hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 skall anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat er-

ningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskattningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskattningsretten.

I fideikommissarisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskattningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde følgende:

Afgiften må højest beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskattningsområde.

Artikel 7.

Denne overenskomst berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningsretten hjemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskattningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskatning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskatningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses

075

i d e n t s
angående

ä d a n d e i

d a g e n a n-

i s s a s t a d-

F i n l a n d

j u l i 1955

a v d u b b e l-

k v a r l å t e n-

e l s e l a g e n

t i n g e t g i v a

e d f r ä m m a n-

, f ö r s ä-

r a u p p h ä-

s t a d g a n d e n a

l s e s 2 a r-

ä m p a s ä v e n

s t a m e n t e

i n d s t i n g e t

, 3 p u n k t e n

a n d h ä r a v

f t t r ä d a n d e

m e d m e d d e-

l e ä t e r s t ä l-

l a s s a m t i d i g t m e d L a n d s t i n g e t s s v a r ä v e n s o m a t t d e n i

forderliga åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöi kännedom om dubbelbeskattning.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal, som uppgjorts i tvenne original exemplar, på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationshandlingarna snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit på eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge det icke uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i de fall, då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Köpenhamn den 18 juli 1955.

Åke Backström.

H. C. Hansen.

indsigelsen for begrundet, træffer sidstnævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatningen.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst, som er affattet i to originaleksemplarer i det danske og det finske sprog, hvilke to eksemplarer har samme gyldighed, skal ratificeres og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arvelader eller testator afgår ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at overenskomsten fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede undtegnnet denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i København den 18. juli 1955.

H. C. Hansen.

Åke Backström.

i d e n t s

angående

ä d a n d e i

d a g e n a n

i s s a s t a d

F i n l a n d

j u l i 1955

a v d u b b e l

k v a r l ä t e n

e l s e l a g e n

t i n g e t g i v a

e d f r ä m m a n

, f ö r s ä

r a u p p h ä

s t a d g a n d e n a

l s e s 2 a r

a m p a s ä v e n

s t a m e n t e

n d s t i n g e t

. 3 p u n k t e n

a n d h ä r a v

f t t r ä d a n d e

med medde

le återstäl

las samtidigt med Landstingets svar ävensom att den i

Republiken s Presidentskrivelse till Ålands Landsting angående Landstingets bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av den av Riksdagen antagna lagen om godkännande av vissa stadganden i det mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark den 18 juli 1955 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter & kvarlåtenskap.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 bör Landstinget giva sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för såvitt i fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelse från stadgandena i självstyrelselagen. I ovannämnda överenskommelses 2 artikel stadgas, att överenskommelsen skall tillämpas även på kommunalskatt såvitt den avser arv och testamente ävensom fattigprocent, på vilka rättsområden Landstinget för landskapets vidkommande enligt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen har lagstiftningsrätt. På grund härav erfordras Landstingets bifall till lagens ikraftträdande i dessa delar inom landskapet.

Med hänvisning till det ovan sagda samt med meddelande, att Riksdagens skrivelse i ärendet torde återställas samtidigt med Landstingets svar ävensom att den i

19 § 3 mom. regeringsformen stadgade tiden för lagens stadfästande utgår den 29 juni 1956, överlämnas härmed till Landstinget Riksdagens ovannämnda svar på Regeringens proposition n:o 104 (1955 Rd.), innehållande sagda överenskommelse, samt föreslås i stöd av 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland,

att Landstinget måtte giva sitt bifall till ikraftträdande i landskapet Åland av lagen om godkännande av vissa stadganden i det mellan Republikens Finland och Konungariket Danmark ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, till den del, fördraget innehåller stadganden, som innebära avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 27 april 1956.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

URHO KEKKONEN

T.f.justitieminister Vilho Väyrynen
Vilho Väyrynen